

Święty Jan Paweł II – cudowny i wielki Prorok – pilne wezwanie.

1. Wprowadzenie

Kontekst naszego życia, zwłaszcza postępujące odstępstwo od wiary i moralności, kierują uwagę na słowa BOGA-Człowieka, Jezusa Chrystusa: „Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?”.

W tych warunkach, niewątpliwie wielkim i cudownym Prorokiem dla Kościoła i świata pozostaje Ojciec święty Jan Paweł II.

Takie określenie wynika nie tylko z szybkiej kanonizacji i przekonania wiernych, ale – co bardzo trzeba podkreślić – z licznych cudów przez Niego wyprasanych, a także ze spektakularnych znaków z Nieba obecnych za Jego pontyfikatu. Pojawia się pytanie: Jaki cel ma Duch Święty w tym szczególnym wywyższaniu Ojca świętego? Możemy odpowiedzieć, że jednym celem jest ukazanie wzoru świętości, a drugim tzw. aspekt eklezjalny, czyli aktualność Jego przesłania. Innymi słowy - wnioskujemy, że przez znaki z Nieba, jak nawrócenia, cudowne uzdrowienia i inne spektakularne interwencje Duch Święty kieruje nasz wzrok na Ojca świętego, jako wielkiego Proroka naszych czasów.

Teraz postaramy się nieco szerzej uzasadnić takie określenie i interpretację, a uczynimy to w dwóch etapach.

Najpierw - wychodząc od obiektywnych założeń-przesłanek, na drodze krótkiej refleksji sformułujemy zbawczy plan Ducha Świętego, niejako program życia dla nas na obecne czasy, po czym przymierzmy do tej Bożej strategii fakty z życia i przesłanie Wielkiego Papieża i w tym zestawieniu ujrzymy wyraźną zgodność. Na zakończenie – wyprowadzimy wnioski praktyczne.

2. Zbawczy plan na obecne czasy

Przechodzimy do pierwszej części uzasadnienia. Aby sformułować zbawczy plan trzeba sięgnąć do źródła, czyli Objawienia Bożego. Istotą jego treści jest prawda o zawrotnej Miłości Pana Boga, który - jak pisze Apostoł: „istniejąc w POSTACI BOŻEJ, (...) ogołocił samego siebie, stawszy się podobnym do ludzi” – dodajmy - aby móc Cierpieć za nas, odkupić i przebóstwić. Zatem treścią Objawienia Bożego jest Osoba, czyny i nauczanie BOGA-Człowieka, Jezusa Chrystusa. Dobra Nowina o Nim została nam powierzona przez Apostołów i jest przekazywana w Tradycji Kościoła i Jego Magisterium pod przewodnictwem Ducha Świętego, zgodnie ze słowami Zbawiciela: „Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem” i „doprowadzi was do całej prawdy”. Jak poucza Konstytucja Dei Verbum: „Tradycja ta, wywodząca się od Apostołów, rozwija się w Kościele pod opieką Ducha Świętego. Wzrasta bowiem zrozumienie tak rzeczy, jak przekazywanych słów”. Duch Święty przypomina i pogłębia zrozumienie prawd objawionych przez dary hierarchiczne i charyzmatyczne, a także - co bardzo doniosłe - przez spektakularne znaki, jak np. wielkie zwycięstwa Różańcowe. W historii Kościoła możemy wyróżnić dwa rodzaje interwencji Bożych, które z wyjątkową mocą przypominają lub pogłębiają rozumienie Bożego Objawienia. Pierwszym są objawienia i cuda Eucharystyczne, a drugim - objawienia i cuda Maryjne oraz Różańcowe. I choć takie wydarzenia mogły mieć

miejsce wcześniej, to jednak na początku XIII w. pojawił się pewien skok, jakby duchowe olśnienie, a mianowicie, z jednej strony, Pan Jezus Eucharystyczny przekazał wizję bł. Juliannie z Cornillon, (czyt. Korniją) a z drugiej Matka Boża objawiła się św. Dominikowi. Bł. Julianna została wezwana do kultu Pana Jezusa Eucharystycznego, w Jego trwałej obecności, co z czasem doprowadziło do powstania uroczystości Bożego Ciała. Natomiast Matka Boża objawiła moc modlitwy Różańcowej w walce z herezją i tak dokonał się pierwszy wielki cud Różańcowy, prowadzący do kultu i dziecięcego oddania się Bożej Rodzicielce.

W historii obserwujemy kolejne spektakularne cuda Różańcowe i Maryjne, jak Lepanto, Wiedeń i inne, oraz objawienia, począwszy od XVI w., w Guadalupe i dalej obserwujemy przyśpieszenie przez nasilenie objawień w XIX i XX wieku, których centrum jest Fatima. Wyraźnie widać, że Duch Święty realizuje plan tryumfu Niepokalanego Serca Maryi, stosownie do wizji z Apokalipsy: „Wielki znak na niebie - Niewiasta obleczona w słońce”.

3. Fakty z życia Ojca świętego i jego przesłanie przystaje do planu zbawienia

Przechodzimy do drugiego etapu uzasadnienia określenia, że Ojciec święty pozostaje wielkim i cudownym Prorokiem naszych czasów, czyli przystawiamy przesłanie Ojca świętego i fakty z jego życia do sformułowanego wcześniej planu zbawienia, akcentującego wspomniane dwa jego filary.

Pierwszy fakt, to papieskie wezwanie: „Totus Tuus Maria”, które jest najdalej posuniętym aktem oddania się Niepokalanej i doskonale przystaje do Bożego zamysłu zmierzającego do tryumfu Nowej Ewy – Maryi – Matki wszystkich wierzących.

Drugi doniosły fakt, to wydarzenie, a zarazem znak spektakularnej odpowiedzi na akt oddania się Wielkiego Papieża, czyli cudowne ocalenie w zamachu, jak sam powiedział: „Za przyczyną Matki Bożej życie zostało mi na nowo darowane”.

Trzeci fakt, Ojciec święty odpowiada na to przejmujące zaproszenie Matki Bożej Fatimskiej, podejmując Jej przesłanie, zwłaszcza przez akt oddania Rosji, na co Matka Boża odpowiada 13 maja 1984 roku błyskawiczną interwencją przez rozbrojenie radzieckiej floty w [Siewieromorsku](#) i doprowadza do zakończenia zimnej wojny oraz do rozpadu i nawrócenia Rosji, a także wyzwolenia państw z bloku komunistycznego.

W tym miejscu może pojawić się niedowierzanie, ale zwróćmy uwagę na trzy poważne argumenty, przeciw takiemu powątpiewaniu. Pierwszym, jest groźba konsekwencji za nieuznawanie cudownych interwencji Bożych, czego przykładów w historii Biblijnej mamy wiele. Także Zbawiciel – zacytujmy – „począł czynić wyrzuty miastom, w których najwięcej Jego cudów się dokonało, że się nie nawróciły: biada tobie Korozain, biada tobie Betsaido...”. Drugim ostrzeżeniem przed niedowiarstwem – jest prawda, że jeśli ktoś nie chce się nawrócić, to będzie zaprzeczał nadprzyrodzonym przyczynom nawet oczywistych faktów, o czym mówi Pan Jezus np. w przypowieści o Łazarzu i bogaczu: „jeśli Mojżesza i Proroków nie słuchają, to choćby kto ze zmarłych powstał – nie uwierzą”. Trzecią konsekwencją nieuznawania Bożych interwencji obecnych w historii, jest zamykanie się na Bożą pomoc, czego przykład mamy w Biblijnych dziejach Gedeona, który przygotowując się do walki usłyszał: «Zbyt liczny jest lud przy tobie, abym w jego ręce wydał Madianitów, gdyż Izrael mógłby przywłaszczyć sobie chwałę z pominięciem Mnie i mówić: "Moja ręka wybawiła mnie”. Niestety w nauczaniu historii dominuje tłumaczenie wydarzeń bez

uwzględniania Bożej pomocy. Wracając do głównego wątku refleksji - mamy tu czwarty argument za uznaniem Ojca świętego za wielkiego i cudownego Proroka naszych czasów, gdyż Jego wybitna otwartość na Matkę Bożą, otwiera nasze oczy zwłaszcza na rozważanie największych znaków i cudów Maryjnych w historii Kościoła i świata, co jest dla nas zbawiennym lekarstwem na zgubne niedowiarstwo. Stąd pamięć o cudownej obronie Jasnej Góry przed potopem szwedzkim i wielu innych przejawach opieki Matki Boga i naszej powinna być stale odnawiana.

Piąty doniosły fakt - Ojciec święty przekazuje nam w testamencie Przesłanie Fatimskie, rozumiane, jako nieprzemijający program życia Ewangelią, co też jest doskonale zgodne z zamysłem Ducha Świętego, eksponującym tryumf Niepokalanego Serca. Zacytujmy słowa wielkiego Papieża: „Wezwanie Maryi nie jest jednorazowe. Jej apel musi być podejmowany z pokolenia na pokolenie, zgodnie z coraz nowymi znakami czasu”.

Szóstym argumentem, za uznaniem wybitnej misji Ojca świętego, jest orędzie o Bożym Miłosierdziu, które szybko ogarnęło cały świat. Jednocześnie należy podkreślić troskę świętego Papieża, aby kult Obrazu, modlitwa i ufność, które są szczególnym naczyniem do czerpania ze źródeł Miłosierdzia Bożego, nie przysłoniły prawdy o prymacie Eucharystii. Czytamy o tym np. w liście do Sióstr w Łagiewnikach: „Cieszę się, że w tę niedzielę rozpocznie się w Sanktuarium wieczysta Adoracja Najświętszego Sakramentu. Nic tak, jak Eucharystyczna obecność PANA, nie uobecnia dzieła Miłosierdzia, jakie dokonało się przez Krzyż i Zmartwychwstanie”.

Siódmym - źródłowym, dla pozostałych składnikiem, przesłania wielkiego Proroka jest właśnie Misterium Eucharystii. Jej poświęcił Encyklikę, rozpoczynającą się od słów: „Kościół żyje dzięki Eucharystii”, a dalej pisze: „Eucharystia, jest źródłem i szczytem życia chrześcijańskiego”. Ojciec święty podkreśla przejmującą prawdę, że na ołtarzu Mszy św. i w tabernakulum jest substancjalnie, a nie tylko realnie obecny BÓG-Człowiek, który ofiaruje się Ojcu i daje do Spożycia, wg Jego słów: «Ciało moje jest prawdziwym Pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym Napojem».

4. Podsumowanie

Podsumowując - Stwierdzamy, że Ojciec święty Jan Paweł II istotnie pozostaje wielkim i cudownym Prorokiem naszych czasów, gdyż doniosłe fakty z Jego życia i przesłanie, w wybitny sposób przystają i realizują Plan Zbawienia, prowadzony przez Ducha Świętego do tryumfu Niepokalanego Serca Maryi w łączności z Panem Jezusem Eucharystycznym, który jest źródłem wszelkich łask, w tym także kultu Miłosierdzia Bożego. Ojciec święty podkreślił trwałość Przesłania z Fatimy i odczytywanie go zgodnie ze znakami czasu. Dziś należą do nich, np. szybko postępujące odstępstwo od wiary i moralności, stan wojny i zagrożenie użyciem broni jądrowej, a z drugiej strony np. nasilone w Polsce Wydarzenia Eucharystyczne z ich przejmującą wymową - żywe tkanki Serca ludzkiego w stanie Agonii.

5. Zakończenie - wnioski - pilne wezwanie

Zakończmy refleksję praktycznym wnioskiem. Czerpiąc z przesłania naszego Wielkiego Rodaka, uwzględniając powagę znaków czasu, nasuwa się pilne wezwanie, aby w Polsce powstała krucjata Różańcowa i Eucharystyczna o odnowę duchową naszej Ojczyzny i pokój. Z doświadczeń zwycięskich krucjat, można wnioskować, że

wystarczyłoby, aby 10 % Polaków podjęło program: codziennie przynajmniej jedna część Różańca, czy nawet Nowenna Pompejańska, comiesięczna Spowiedź święta z praktyką pierwszych piątków i sobót regularny udział we Mszy św. i Adoracji, a także rzetelne spełnianie swoich obowiązków, zwłaszcza troska o osoby nam powierzone przez Ducha Świętego oraz duch ofiarności, zgodnie orędziem Fatimskim: „Ze wszystkiego, co możecie składajcie Bogu ofiary”.

Krucjata o zasięgu narodowym może wydawać się niemożliwa, ale pamiętajmy, że w historii takie dzieła się dokonywały, a podjęcie jej w każdej dostępnej skali, choćby parafialnej czy rodzinnej, a nawet osobiście okaże się zapewne skuteczne.

Ojciec święty Janie Pawle II - uprosz nam łaskę, podjęcia Narodowej Krucjaty!

Z PANEM BOGIEM

Brat Paweł Mruk – benedyktyn z Lubinia

Postulator w procesie beatyfikacyjnym Sługi Bożego Ojca Bernarda z Wąbrzeźna

Kontakt: zakrystian.benedyktyni@gmail.com

Sługa Boży Ojciec Bernard z Wąbrzeźna (benedyktyn z Lubinia)
 PAN BÓG wywyższył Go spektakularnymi cudami, jak ukazanie się w czasie epidemii w świetlistej postaci z Krzyżem na niebie, nad miastem i jego ocalenie.
 Strona na FB: [Sługa Boży Ojciec Bernard z Wąbrzeźna](#)

Lubiń, 18-11-2022 r.